

(สำเนา)

เลขรับ ๑๓๕/๒๕๖๓ วันที่ ๑๕ ก.ค. ๒๕๖๓
สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

สภาผู้แทนราษฎร

ถนนสามเสน เขตดุสิต กทม. ๑๐๓๐๐

๑๕ กรกฎาคม ๒๕๖๓

เรื่อง ขอเสนอญัตติ เรื่อง ขอให้สภาผู้แทนราษฎรตั้งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาศึกษาแนวทางแก้ไข
ปัญหาและส่งเสริมสินค้า OTOP

กราบเรียน ประธานสภาผู้แทนราษฎร

OTOP คือ ONE TAMBON ONE PRODUCT “หนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์” เป็นแนวคิด
ที่ต้องการให้แต่ละหมู่บ้านมีผลิตภัณฑ์หลักเป็นของตัวเอง เป็นผลิตภัณฑ์ที่ใช้วัตถุดิบ หรือทรัพยากร
และภูมิปัญญาท้องถิ่นมาทำการพัฒนาจนกลายเป็นสินค้าที่มีมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชนสร้างรายได้ให้
แต่ละชุมชน ก่อให้เกิดการสร้างงานสร้างอาชีพให้เกิดขึ้นในท้องถิ่น เป็นการจัดการทรัพยากรธรรมชาติ
ที่มีในท้องถิ่นให้เป็นผลิตภัณฑ์และบริการที่มีคุณภาพได้มาตรฐาน มีเอกลักษณ์เฉพาะท้องถิ่นจาก
การกระตุ้นเศรษฐกิจระดับรากหญ้า โดยผลักดันโครงการหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ (OTOP) เพื่อให้ชุมชน
คิดค้นสินค้าจากท้องถิ่น ที่มีเอกลักษณ์ สามารถ พัฒนาคุณภาพตรงใจตลาดและเพิ่มมูลค่าให้กับสินค้า
จนสามารถนำส่งออกไปขายยังต่างประเทศได้ โดยมีหน่วยงานของรัฐเข้ามาสนับสนุน ในเรื่องวิชาการ เทคโนโลยี
ช่องทางการตลาด และขยายโอกาสให้ชุมชนเข้าถึงแหล่งทุนเป้าหมายที่วางฝันไว้ ชุมชนต้องปรับเปลี่ยน
ตนเอง ยกกระดับจากฐานะผู้ผลิตสินค้าขึ้นมาเหมือนเป็นบริษัทย่อย ๆ ครบวงจร แต่ปัจจุบันพบว่าสินค้า
OTOP ไม่มีการพัฒนารูปแบบของบรรจุภัณฑ์ผลิตภัณฑ์ ไม่ได้รับรองมาตรฐาน ทั้งด้านการผลิตวัตถุดิบที่ใช้
ในการผลิตมีคุณภาพไม่สม่ำเสมอ การผลิตสินค้าแต่ละครั้งมีคุณภาพไม่เหมือนกัน มีกรรมวิธีการผลิตไม่ทันสมัย
และมีการจำกัดช่องทางการจำหน่าย โดยเฉพาะช่องทางการจัดจำหน่ายทางพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์หรือ
อี-คอมเมิร์ซ (e-commerce) ซึ่งสอดคล้องกับผลวิจัยของต่างประเทศที่พบว่าธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม
ต่างต้องให้ความสำคัญกับการจัดจำหน่ายผ่านช่องทางอี-คอมเมิร์ซ เพื่อเข้าสู่ตลาดต่างประเทศได้ง่ายยิ่งขึ้น
และสามารถสร้างรายได้เพิ่มขึ้น เนื่องจากความสะดวกรวดเร็วในการคมนาคมขนส่ง การเปิดเสรี
ทางการค้าทำให้วิสาหกิจขนาดใหญ่ รวมทั้งสินค้าจากต่างประเทศเข้ามาแข่งขันกับสินค้าในท้องถิ่น
หรือในประเทศที่ผลิตโดยกลุ่มวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมมากขึ้น แต่ OTOP ยังขาดความรู้
ความสามารถด้านการตลาดในวงกว้างโดยเฉพาะตลาดต่างประเทศ สินค้าหรือบริการที่มีความเป็นนวัตกรรม
มีจำนวนน้อย ส่วนใหญ่มักเกิดจากการลอกเลียนแบบกัน ที่จะสามารถเรียกว่าเป็นสินค้า OTOP จริง ๆ
ก็มักจะเป็นมรดกเก่าแก่ดั้งเดิมของท้องถิ่นที่เอามาปรับประยุกต์บ้างเล็กน้อย เพราะจะเกิดนวัตกรรมได้ก็ต่อเมื่อ
มีการเรียนรู้ ไม่ใช่การเลียนแบบ ซึ่งปัญหาต่าง ๆ เหล่านี้ส่งผลกระทบต่อผู้ผลิตสินค้า OTOP เป็นอย่างยิ่ง
จึงจำเป็นที่จะต้องเร่งแก้ไขปัญหาลุप्तรรคที่เกี่ยวข้อง เพื่อหาแนวทางส่งเสริมผู้ผลิตสินค้า OTOP ให้ได้รับ
การแก้ไขอันจะเป็นการยกระดับสินค้า OTOP ให้มีคุณภาพ ได้มาตรฐานและสอดคล้องกับความต้องการ
ของผู้บริโภค

(โปรดพลิก)

ดังนั้น จึงขอเสนอญัตติดังกล่าวมาเพื่อให้สภาผู้แทนราษฎรพิจารณาตั้งคณะกรรมการวิสามัญ
พิจารณาศึกษาแนวทางแก้ไขปัญหาและส่งเสริมสินค้า OTOP ตามข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร
พ.ศ. ๒๕๖๒ ข้อ ๔๙ ส่วนเหตุผลและรายละเอียดจะได้ชี้แจงในที่ประชุมสภาฯ ต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง
(ลงชื่อ) จาตุรงค์ เพ็งนรพัฒน์ ผู้เสนอ
(นายจาตุรงค์ เพ็งนรพัฒน์)
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย
(ลงชื่อ) เทียบจุกา ขาวขำ ผู้เสนอ
(นางเทียบจุกา ขาวขำ)
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย

ผู้รับรอง (ญัตติ เรื่อง ขอให้สภาผู้แทนราษฎรตั้งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาศึกษาแนวทางแก้ไขปัญหา
และส่งเสริมสินค้า OTOP)

๑. นายชลน่าน ศรีแก้ว	๒. นายรังสรรค์ มณีรัตน์
๓. นางสาวกิตติธัญญา วาจาดี	๔. นายจรัสฤทธิ์ จันทรสรินทร์
๕. นายบัลลังก์ อรรถนพพร	๖. นางผ่องศรี แซ่จิ่ง
๗. นางสาวธีรรัตน์ สำเร็จวานิชย์	๘. นางสาวจิราพร สินธุ์ไพร
๙. นางสาวละออง ดิยะไพรัช	๑๐. นายโอชิษฐ์ เกียรติก้องชูชัย
๑๑. นายนิยม เวชกามา	๑๒. นางบุญรื่น ศรีธเรศ
๑๓. นางจุฑาพัทธ์ เมนะสวัสดิ์	๑๔. นายสุชาติ ภิญโญ
๑๕. นางอนุรักษ์ บุญศล	๑๖. นายสุทิน คลังแสง
๑๗. นายธนกร ไชยกุล	๑๘. นายคมเดช ไชยศิริมงคล
๑๙. นางสาวสกุณา สาระนันท์	๒๐. นายชูศักดิ์ แอภทอง
๒๑. นายมานะ โลหะวานิชย์	๒๒. นายสมบัติ ศรีสุรินทร์

สำเนาถูกต้อง

(นายศุภฤกษ์ ศรีพรหม)

นิติกรชำนาญการพิเศษ
กลุ่มงานระเบียบวาระ สำนักการประชุม

มนชัย พิมพ์
Sangthanan
๒๖/๕๐๘ .ตรวจ